

<p style="text-align: center;">disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת story- מעשה</p>		<p style="text-align: center;">statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה</p>		<p style="text-align: center;">מקרא-key:</p>	
בבא מציעא-הזהב					
מימרא		מאן דאמר			
				א	ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מעשר שני שאין בו שוה פרוטה, אומר: הוא וחומשו מחולל על מעות הראשונות, לפי שאי אפשר לו לאדם לצמצם מעותיו.	גופא, אמר חזקיה:				גב: <
התרומה והביכורים חייבין עליהן מיתה, וחומש, ואסורים לזרים, והן נכסי כהן, ועולים באחד ומאה, וטעונין רחיצת ידים, והערב שמש. הרי אלו בתרומה - ובכורים, מה שאין כן במעשר.	מיתבי:		ז	ו	גב: <
מאי מה שאין כן במעשר לאו מכלל דמעשר בטיל ברובא? ואם איתא דחזקיה, הוה ליה דבר שיש לו מתירין - וכל דבר שיש לו מתירין - אפילו באלף לא בטיל			ז	ו	גג: <
וממאי דמה שאין כן במעשר דבטיל ברובא? דלמא לא בטיל כלל			ז		גג: <
לא מצית אמרת הכי, דלגבי תרומה חומרי דתרומה קתני, קולי דתרומה לא קתני.			!		גג: <
והא קא תני והן נכסי כהן			ז		גג: <
לא סלקא דעתך, דתניא בהדיא:			!		גג: <
מעשר שני בטיל ברובא. ובאיזה מעשר שני אמרו - במעשר שאין בו שוה פרוטה, ושנכנס לירושלים ויצא.	[תניא]		!	ו	גג: <
ואם איתא דחזקיה - ליעבד ליה לדחזקיה, וניחל ליה על מעות הראשונות			ז	ו	גג: <
דלא פריק.			!		גג: <
וניתי מעשר דאית ליה, ונצטרפינהו			ז	ו	גג: <
דאורייתא ודרבנן לא מצטרפי.			!		גג: <
וניתי דמא?			ז	ו	גג: <
דלמא אתי לאתויי ודאי.			!		גג: <
וניתי שתי פרוטות ונחלל עלייהו מעשר בפרוטה ומחצה, ונחלל האי על היאך יתרא			ז	ו	גג: <
מי סברת פרוטה ומחצה תפסה שתי פרוטות? - לא, פרוטה תפסה פרוטה, וחצי פרוטה לא תפסה. הדר היא ליה דאורייתא ודרבנן, ודאורייתא ודרבנן לא מצטרפי.			!		גג: <
וניתי איסך			ז	ו	גג: <
דלמא אתי לאתויי פרוטות.			!	ו	גג: <
ושנכנס לירושלים ויצא					גג: <
ואמאי? וליהדר ונעיליה			ז		גג: <
בשנטמא.			!	ו	גג: <
ונפרקיה			ז		גג: <
מנין למעשר שני שנטמא, שפדין אותו אפילו בירושלים - שנאמר (דברים י"ד) כי לא תוכל שאתו ואין שאת אלא אכילה, שנאמר (בראשית מ"ג) וישא משאת מאת פניו	דאמר רבי אלעזר:		ז	ו	גג: <
אלא, בלקוח בכסף מעשר שני.			!	ו	גג: <
לקוח בכסף מעשר נמי ליפרקיה			ז		גג: <
הלקוח בכסף מעשר שני שנטמא - יפדה	דתנן:		ז	ו	גג: <
כרבי יהודה			!		גג: <
יקבר.	דאמר: [רבי יהודה]		!	ו	גג: <
אי רבי יהודה, מאי איריא יצא? אפילו לא יצא נמן			ז		גג: <
אלא, לעולם בטהור, ומאי יצא - דנפול מחיצות.			!	ו	גג: <

<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה</p>		<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>		<p>מקרא-key:</p>	
בבא מציעא-הזהב	מאימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
מחיצה לאכול - דאורייתא, מחיצות לקלוט - דרבנן.	והאמר רבא:		◊	⚡	גג
וכי גזרו דרבנן - כי איתנהו למחיצות, כי ליתנהו למחיצות - לא גזרו רבנן.			⚡		גג
לא פלוג רבנן בין איתנהו למחיצות בין ליתנהו למחיצות.			◊	!	גג
חדא קתני: מעשר שני שאין בו שוה פרוטה שנכנס לירושלים ויצא.	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:		◊	!	גג
אמאי? וניהדר ונעיליה וניכליה			⚡		גג
דנפול מחיצות.			◊	!	גג
ונפרקיה			⚡		גג
מחיצה לאכול - דאורייתא, מחיצה לקלוט - דרבנן.	האמר רבא:		◊	⚡	גג
וכי גזרו רבנן - כי איתנהו למחיצות, כי ליתנהו למחיצות - לא גזרו רבנן			◊	⚡	גג
לא פלוג רבנן.			◊	!	גג
אי הכי, מאי איריא אין בו שוה פרוטה? אפילו יש בו נמן			◊	⚡	גג
לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא יש בו, דקלטן ליה מחיצות. אבל אין בו, אימא לא קלטו ליה מחיצות - קא משמע לן.			◊	!	גג
(ויקרא כ"ז) אם גאל יגאל איש ממעשרו ולא כל מעשרו, פרט למעשר שני שאין בו שוה פרוטה.	תנו רבנן:		◊	■	גג
אין בו	איתמר, רב אמר:		◊	■	גג
אין בחומשו.	רב אסי:		◊	■	גג
אין בו	רבי יוחנן:		◊	■	גג
אין בחומשו.	רבי שמעון בן לקיש:		◊	■	גג
מעשר שני שאין בו שוה פרוטה, דיו שיאמר הוא וחומשו מחולל על מעות ראשונות.	מיתבי:		◊	⚡	גג
בשלמא למאן דאמר אין בחומשו - היינו דקתני דיו, דאף על גב דבדידיה אית ביה, כיון דבחומשיה ליכא - שפיר. אלא למאן דאמר אין בו, מאי דיו?			⚡		גג
קשיא.			◊	■	גג
חומשא מלגיו או חומשא מלבר?	איבעיא להו:		◊	^	גג
הבעלים אומרים בעשרים, וכל אדם בעשרים - הבעלים קודמין, מפני שמוסיפין חומש. אמר אחד: הרי עלי בעשרים ואחד, הבעלים נותנין עשרים ושש. עשרים ושנים - הבעלים נותנין עשרים ושבע. בעשרים ושלוש - הבעלים נותנין עשרים ושמונה. בעשרים וארבע - הבעלים נותנין עשרים ותשע. עשרים וחמש - הבעלים נותנין שלשים, לפי שאין מוסיפין חומש על עילוי של זה.	רבינא, תא שמע:		◊	!	גג
שמע מינה: חומשא מלבר, שמע מינה.			◊	!	גג
כתנאי			◊	■	גג
(ויקרא כ"ז) ויסף חמשתו עליו - שיהא הוא וחומשו חמשה, דברי רבי יאשיה.	[רבי יאשיה]		◊	■	גג
חמישיתו - חומשו של קרן.	רבי יונתן:		◊	■	גג
חומש מעכב או אינו מעכב? ארבעה בארבעה פריק, ואכנפשיה מוסיף חומש, אלמא חומש לא מעכב. או דלמא: ארבעה בחמשה פריק, וחומש מעכב?	איבעיא להו:		◊	^	גג
הדמאי אין לו חומש, ואין לו ביעור.	רבינא, תא שמע:		◊	!	גג
הא קרן - יש לו. מאי טעמא? קרן דמעכב בדאורייתא - איתא דרבנן, חומש דלא מעכב בדאורייתא - ליתא דרבנן.			◊	!	גג

מקרא-key:	disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O	statement-מיימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה- ■	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא מציעא-הזהב	מזמרא	מאן דאמר													
לימא כתנאי:														⊠	גז.
נתן את הקרן ולא נתן את החומש, רבי אליעזר אומר: יאכל	[רבי אליעזר]					⬥	■	⊠							גז.
לא יאכל.	רבי יהושע:					⬥	■	⊠							גז.
נראין דברי רבי אליעזר בשבת, ודברי רבי יהושע בחול.	רבי:					■		⊠							גז.
מדאמר נראין דברי רבי אליעזר בשבת - מכלל דפליגי אפילו בחול, מדאמר נראין דברי רבי יהושע בחול - מכלל דפליגי אפילו בשבת. מאי לאו, בהא סברא קמיפליגי:						■		⊠							גז.
חומש לא מעכב	דברי אליעזר סבר:					⬥	■	⊠							גז.
חומש מעכב.	רבי יהושע סבר:					⬥	■	⊠							גז.
לא, דכולי עלמא חומש לא מעכב, והכא בחיישנין לפשיעוּתא קמיפליגי.	רב פפא:							!							גז.
חיישנין לפשיעוּתא	מר סבר: [רבי יהושע]					⬥	■	!							גז.
לא חיישנין לפשיעוּתא.	ומר סבר: [רבי אליעזר]					⬥	■	!							גז.
הכל מודים בהקדש שחילל, הואיל וגזברין תובעין אותו בשוק.	רבי יוחנן:					■									גז.
ובהקדש לא פליגי?								⊠							גז.
נתן את הקרן ולא נתן לו את החומש, רבי אליעזר אומר: חילל	והתניא: [רבי אליעזר]					■	⬥	⊠							גז.
לא חילל.	חכמים:					■	⬥	⊠							גז.
נראין דברי רבי אליעזר בהקדש, ודברי חכמים במעשר.	רבי:					■		⊠							גז.
מדאמר נראין דברי רבי אליעזר בהקדש - מכלל דפליגי אפילו במעשר, מדאמר נראין דברי חכמים במעשר - מכלל דאינהו פליגי אפילו בהקדש								⊠							גז.
אלא, אי אתמר הכי אתמר:								■							גז.
הכל מודים בשבת בהקדש שחילל, חזא, דכתיב (ישעיהו נ"ח) וקראת לשבת ענג. ועוד: הואיל וגזברין תובעין אותו בשוק.	רבי יוחנן:					■	■								גז.
הרי אמרו הקדש אינו מתחלל על הקרקע, דרחמנא אמר (ויקרא כ"ז) ונתן הכסף וקם לו, חומשו מהו שיתחלל על הקרקע? תרומה אינה משתלמת אלא מן החולין, דרחמנא אמר (ויקרא כ"ב) ונתן לכהן את הקדש - דבר הראוי להיות קדש, חומשה מהו שישתלם שלא מן החולין? מעשר אין מתחלל על האסימון, דרחמנא אמר (דברים י"ד) וצרת הכסף בידך - לרבות כל דבר שיש עליו צורה. חומשו מהו שיתחלל על האסימון?	רמי בר חמא:												^		גז.
אתגלגל מלתא ומטא לקמיה דרבא														O	גז.
אמר קרא עליו - לרבות חומשו כמותו.	אמר להו: [רבא]													!	גז.
הגונב תרומה ולא אכלה - משלם תשלומי כפל דמי תרומה. אכלה - משלם שני קרנים וחומשו, קרן וחומשו מן החולין, והקרן דמי תרומה.	רבינא: אף אגן נמי תנינא:									■	■				גז.
שמע מינה: חומשו כמותו, שמע מינה.										■					גז.
גבי גזל כתיב (ויקרא ה') וחמשתיו יספ עליו	רבא:													■	גז.
נתן לו את הקרן ונשבע לו על החומש - הרי זה מוסף חומש על חומש עד שיתמעט הקרן פחות משוה פרוטה.	ותנן:									■	■				גז.
גבי תרומה כתיב (ויקרא כ"ב) איש כי יאכל קדש בשגגה ויספ חמשתיו עליו														■	גז.
האוכל תרומה בשוגג משלם קרן וחומשו אחד האוכל ואחד השותה ואחד הסך, אחד תרומה טהורה ואחד תרומה טמאה - משלם חומשה וחומשא דחומשא.	ותנן:									■	■				גז.
ואילו גבי מעשר לא מכתב כתיב ולא מיתנא תנא, ולא איבעווי איבעיא לן.														■	גז.
גבי הקדש כתיב (ויקרא כ"ז) ואם המקדיש יגאל את ביתו ויספ חמישית כסף ערכך														■	גז.

<p style="text-align: center;">disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p style="text-align: center;">statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא מציעא-הוהב	מאי דאמר													
מזמרא	מאי דאמר													
הפודה את הקדשו מוסיף חומש.	ותנן:									■	■	◇	גד:	
חומשא - תנן, חומשא דחומשא - לא תנן.										■	■	◇	גד:	
מאי? גבי תרומה כתיב ויסף, גבי קדש נמי הא כתיב ויסף, או דלמא: גבי תרומה כתיב ויסף, אי שקלת ליה לוי"ו דויסף ושדית ליה על חמשייתו - הוה ליה חמשייתו. גבי הקדש כתיב (ויקרא כ"ז) ויסף חמשיית, אף על גב דכי שקלת ליה לוי"ו דויסף ושדית ליה על חמשיית - סוף סוף הוה ליה חמשתו.										^	■	◇	גד:	
ותיפוק ליה דהוה ליה הקדש שני										ז			גד:	
אהקדש ראשון - מוסיף חומש, על הקדש שני - אין מוסיף חומש	ואמר רבי יהושע בן לוי:									■	ז	◇	גד:	
חומש כתחילת הקדש דמי.	רב פפי לרבינא, הכי אמר רבא:									!		◇	גד:	
מאי הוה עלה?											^		גד:	
אמר קרא ויסף חמשיית כסף ערכך - מקיש חומשו לכסף ערכו, מה כסף ערכו מוסיף חומש, אף כסף חומשו נמי מוסיף חומש.	רב טביומי משמיה דאביי:										!	◇	גד:	
על הקדש ראשון מוסיף חומש, ועל הקדש שני אין מוסיף חומש.	גופא, אמר רבי יהושע בן לוי:										■	◇	גד:	
מאי טעמא דרבי יהושע בן לוי - אמר קרא (ויקרא כ"ז) ואם המקדיש יגאל את ביתו - המקדיש ולא המתפיס.	רבא:										■		גד:	
(ויקרא כ"ז) ואם בהמה הטמאה ופדה בערכך. מה בהמה טמאה מיוחדת שתחילתה הקדש וכולה לשמים, ומועלין בה, אף כל שתחילתה הקדש וכולה לשמים - מועלין בה.	תני תנא קמיה דרבי אלעזר:										■	◇	גד:	
בשלמא כולה לשמים - למעוטי קדשים קלים, כיון דאית להו לבעלים בגוייהו לית בהו מעילה. אלא תחילת הקדש למעוטי מאי? תחילת הקדש הוא דאית ביה מעילה, סוף הקדש לית ביה מעילה? דלמא לענין חומש קאמרת, וכרבי יהושע בן לוי.	רבי אלעזר לתנא:										ז	◇	גד:	
אין, הכי קאמינא.	אמר ליה: [תנא]										!		גד:	
בהמה טמאה בתחילת הקדש איתא, באמצע הקדש ליתא?	רב אשי לרבינא:										ז	◇	גד:	
לפי שאינה בסוף הקדש.	אמר ליה: [רבינא]										!	◇	גד:	
באמצע הקדש מיהא איתא, ולוסיף נמי חומש	רב אחא מדיפתי לרבינא:										ז	◇	גה:	
הרי הוא כסוף הקדש, מה סוף הקדש אינו מוסיף חומש - אף אמצע הקדש אינו מוסיף חומש.	אמר ליה: [רבינא]										!		גה:	
מאי חזית דמדמית ליה לסוף הקדש? נדמייה לתחילת הקדש	רב זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:										ז		גה:	
אמר ליה: מסתברא, לסוף הקדש הוה ליה לדמויי - שכן נתפס מנתפס.	אמר ליה: [רבינא]										!	◇	גה:	
אדרבה, לתחילת הקדש הוה ליה לדמויי, שכן דבר שיש אחריו קדושה מדבר שיש אחריו קדושה.											ז	◇	גה:	
(ויקרא ו') העלה - עולה ראשונה	כדאמר רבא:										■	◇	גה:	
הכי נמי: הטמאה - טמאה ראשונה.											!		גה:	
תניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי:											■	◇	גה:	
פרה זו תחת פרה של הקדש, טלית זו תחת טלית של הקדש - הקדשו פדוי, ויד הקדש על העליונה.	[תניא]										■	■	גה:	
פרה זו בחמש סלעים תחת פרה של הקדש, טלית זו בחמש סלעים תחת טלית של הקדש - הקדשו פדוי.											■	■	גה:	
על הקדש ראשון מוסיף חומש, על הקדש שני אין מוסיף חומש.											■	■	גה:	
האונאה - ארבעה כסף, והטענה - שתי כסף, וההודאה - שוה פרוטה.												■	גה:	
חמש פרוטות הן: ההודאה שוה פרוטה, והאשה מתקדשת בשוה פרוטה, והנהנה בשוה פרוטה מן ההקדש מעל, והמוצא שוה פרוטה חייב להכריז, והגוזל את חבירו שוה פרוטה ונשבע לו - יוליכנו אחריו אפילו למדי.												■	גה:	
תנינא חדא זימנא:												ז	גה:	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא מציעא-הזהב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האונאה ארבעה כסף, מעשרים וארבעה כסף לסלע, שתות למקח	[תנן]										◊	נה.
הטענה שתי כסף וההודאה שוה פרוטה אצטריכא ליה.											!	נה.
הא נמי תנינא:											?	נה.
שבועת הדיינין, הטענה שתי כסף וההודאה שוה פרוטה	[תנן]										◊	נה.
סיפא אצטריכא ליה											!	נה.
חמש פרוטות הן.	דקתני:										!	נה.
חמש פרוטות הן כו'											■	נה. <
וליתני נמי האונאה פרוטה.											?	נה.
זאת אומרת אין אונאה לפרוטות.	רב כהנא:										!	נה.
יש אונאה לפרוטות.	לוי:										■	נה.
חמש פרוטות הן: האונאה פרוטה, וההודאה פרוטה, וקדושי אשה בפרוטה, וגזל בפרוטה, וישיבת הדיינין בפרוטה.	וכן תני לוי במתניתיה:										■ ■	נה.
ותנא דידן מאי טעמא לא קתני ישיבת הדיינין?											?	נה.
תנא ליה גזל.	[תנא דידן]										!	נה.
ומי לא תני גזל וקתני אבידה?											?	נה.
הנך אצטריכא ליה, גזל - הגוזל מחבירו שוה פרוטה ונשבע לו, ויליכנו אחריו ואפילו למדי. אבידה - המוצא אבידה שוה פרוטה חייב להכריז, ואף על גב דזל.	[תנא דידן]										!	נה.
ולוי, מאי טעמא לא תני אבידה בפרוטה?											?	נה.
תנא ליה גזל.	[לוי]										!	נה.
ומי לא קתני גזל וקתני ישיבת הדיינין?											?	נה.
ישיבת הדיינין אצטריכא ליה לאפוקי מדרב קטינא.	[לוי]										!	נה.
בית דין נזקקין אפילו לפחות משהו פרוטה.	דאמר רב קטינא:										!	נה.
ולוי, מאי טעמא לא קתני הקדש?											?	נה.
בחולין קמיירי, בקדשים לא קמיירי.	[לוי]										!	נה.
אלא תנא דידן דקא מיירי בקדשים, נתני מעשר בפרוטה.											?	נה.
כמאן דאמר: אין בחומשו פרוטה.	[תנא דידן]										!	נה.
וליתני חומש מעשר בפרוטה.											?	נה.
בקרא קא מיירי, בחומש לא קא מיירי.	[תנא דידן]										!	נה.
בית דין נזקקין אפילו לפחות משהו פרוטה.	גופא, אמר רב קטינא:										■	נה. <
(ויקרא ה') ואת אשר חטא מן הקדש ישלם - לרבות פחות משהו פרוטה להישבון.	מתירב רבא:										?	נה.
לקדש - אין, אבל להדיוט - לא											?	נה:
אם הוזקקו בית דין לשוה פרוטה - גומרין אפילו לפחות משהו פרוטה. תחילת הדין - בעינן פרוטה, גמר הדין - לא בעינן פרוטה.	אלא אי אתמר הכי אתמר, אמר רב קטינא:										■	נה:

♦ disputants- חולקים ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-הוהב		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ							
מזמרא	חמשה חומשין הן, אלו הן:								■	נה:
	האוכל תרומה, ותרומת מעשר, ותרומת מעשר של דמאי, והחלה והבכורים - מוסיף חומש.								■	נה:
	והפודה נטע רבעי ומעשר שני שלו - מוסיף חומש.								■	נה:
	הפודה את הקדשו - מוסיף חומש								■	נה:
	הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש - מוסיף חומש								■	נה:
	והגזול את חבירו שוה פרוטה ונשבע לו - מוסיף חומש.								■	נה:
	תרומת מעשר של דמאי: וכי עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה?	רבא: קשיא ליה לרבי אלעזר:							?	נה:
	הא מני - רבי מאיר היא	רב נחמן אמר שמואל:							!	נה:
	עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה.	דאמר: [רבי מאיר]							■ !	נה:
	המביא גט ממדינת הים, נתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא והולד ממזר, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]							■ ■ ■ !	נה:
	אין הולד ממזר. כיצד יעשה? יטלנו ממנה, ויהזור ויתננו לה בפני שנים, ויאמר לה בפני נכתב ובפני נחתם.	חכמים:							■ ■ ■ !	נה:
	ולרבי מאיר, משום דלא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא והולד ממזר?								?	נה:
	אין, רבי מאיר לטעמיה								!	נה:
	כל המשנה ממשטבע שטבעו חכמים בגיטין - יוציא והולד ממזר.	דאמר רב המנונא משמיה דעולא, אומר היה רבי מאיר:							■ ! !	נה:
	מחללין אותו כסף על כסף, נחושת על נחושת, כסף על נחושת, ונחושת על הפירות, ויהזור ויפדה את הפירות, דברי רבי מאיר.	מתיב רב ששת: [רבי מאיר]							■ ?	נה:
	יעלו פירות ויאכלו בירושלים.	חכמים:							■ ?	נה:
	ומי מחללינן כסף על נחושת?								?	נה:
	סלע של מעשר שני ושל חולין שנתערבו - מביא בסלע מעות, ואומר כל מקום שישנה סלע של מעשר שני מחוללת על מעות הללו. ובורר את היפה שבהן, ומחללו עליה, מפני שאמרו: מחללין אותו כסף על נחשת מדוחק, לא שיקיים כן אלא שחזור ומחללן על הכסף.	והא תנו:							■ ? ?	נה:
	מחללין מדוחק.	קתני מיהת:							■ ?	נו:
	מדוחק - אין, שלא מדוחק - לא								■ ?	נו:
	אף על פי שמיקל רבי מאיר בפדיונו, מחמיר הוא באכילתו.	רב יוסף:							!	נו:
	לא התירו למכור דמאי אלא לסיטון בלבד, ובעל הבית בין כך ובין כך צריך לעשר, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]							■ !	נו:
	אחד הסיטון ואחד בעל הבית - מוכר, ושולח לחבירו, ונותן לו במתנה, ואינו חושש.	חכמים:							■ !	נו:
	הלוקח מן הנהתום מעשר מן החמה על הצוננת, ומן הצוננת על החמה, ואפילו מדפוסים הרבה, דברי רבי מאיר.	מתיב רבינא: [רבי מאיר]							■ ?	נו:
	בשלמא מן הצוננת על החמה - כדרי אילעאי								?	נו:
	מנין לתורם מן הרעה על היפה שתורמתו תרומה - שנאמר (במדבר י"ח) ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, אם אינו קדש - נשיאת חטא למה? מכאן לתורם מן הרעה על היפה שתורמתו תרומה.	דאמר רבי אילעאי:							■ ? ?	נו:
	אלא אפילו מדפוסים הרבה, ליהוש דלמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור, ומן הפטור על החיוב?								?	נו:
	רבי אלעזר שפיר קא קשיא ליה, ושמואל לא שפיר קא משני ליה. דקשיא ליה לרבי אלעזר מיתה דבידי שמים, ומשני ליה שמואל מיתה דבין, דלמא שאני מיתה דבין דחמירא.	אביי:							■ ■	נו:
	ורב ששת לא שפיר קא מתיב ליה דקאמרי אינהו מיתה, ומותיב רב ששת לא, דכתיב (דברים י"ב) לא תוכל לאכל בשעריך.	[אביי]							■	נו:

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O מקרא- key:</p>							
בבא מציעא-הזהב	מזמרא	מאן דאמר					
ולמאי דמותיב רב ששת - רב יוסף שפיר קא משני ליה.	[אביי]						ג
אלא רבינא, עד דמותיב מנחתום לסייע ליה מפלטר.	[אביי]						ג
הלוקח מן הפלטר - מעשר מן כל דפוס ודפוס, דברי רבי מאיר.	דתנו: [רבי מאיר]						ג
אלא מאי אית לך למימר - פלטר מתרי תלתא גברא זבין, נחתום נמי - מהד גברא הוא זבין.	[אביי]						ג
שמואל שפיר קא משני ליה שם מיתה בעולם.	רבא:						ג
אלו דברים שאין להם אונאה: העבדים, והשטרות, והקרקעות, וההקדשות, אין להן תשלומי כפל ולא תשלומי ארבעה וחמשה. שומר חנם אינו נשבע, ונושא שכר אינו משלם.							ג
קדשים שהוא חייב באחריותן - יש להן אונאה, ושאינו חייב באחריותן - אין להן אונאה.	רבי שמעון:						ג
אף המוכר ספר תורה, בהמה, ומרגלית - אין להם אונאה.	רבי יהודה:						ג
לא אמרו אלא את אלו.	אמרו לו:						ג
מנהני מילי?							ג
(ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - דבר הנקנה מיד ליד, יצאו קרקעות שאינן מטלטלים, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות דכתיב וכי תמכרו ממכר - שגופו מכור וגופו קנוי, יצאו שטרות שאין גופן מכור ואין גופן קנוי, ואינן עומדין אלא לראיה שבהם.	דתנו רבנן:						ג
מכאן אמרו: המוכר שטרותיו לבשם - יש להם אונאה.							ג
פשיטא							ג
לאפוקי מדרב כהנא							ג
אין אונאה לפרוטות.	דאמר: [רב כהנא]						ג
קא משמע לן: יש אונאה לפרוטות.							ג
הקדשות							ג
אמר קרא (ויקרא כ"ה) אחיו - אחיו ולא הקדש.							ג
כל היכא דכתיב ידו ידו ממש הוא? אלא מעתה דכתיב (במדבר כ"א) ויקח את כל ארצו מידו הכי נמי דכל ארעא בידיה הוה נקיט לה? אלא - מרשותו, הכא נמי - מרשותו.	מתקיף לה רבה בר ממל:						ג
וכל היכא דכתיב ידו לאו ידו ממש הוא?							ג
(שמות כ"ב) אם המצא תמצא בידו, אין לי אלא ידו, גגו חצירו וקרפיפו מנין? תלמוד לומר: אם המצא תמצא מכל מקום.	והתניא:						ג
טעמא דכתב רחמנא אם המצא תמצא, הא לאו הכי - הוה אמינא: כל היכא דכתב ידו - ידו ממש הוא.							ג
ונתן בידה אין לי אלא ידה, גגה חצירה וקרפיפה מנין? תלמוד לומר: ונתן מכל מקום.	ותו, תניא:						ג
טעמא דכתב רחמנא ונתן, הא לאו הכי - הוה אמינא כל היכא דכתב ידו - ידו ממש?							ג
אלא: כל ידו - ידו ממש הוא, ושאיני התם דליכא למימר הכי, אלא ברשותו.							ג
שכירות יש לו אונאה או אין לו אונאה? ממכר אמר רחמנא - אבל לא שכירות, או דלמא לא שנא?	בעי רבי זירא:						ג
מי כתיב ממכר לעולם? ממכר סתמא כתיב, והאי נמי ביומיה מכירה היא.	אמר ליה אביי:						ג
חטין וזרען בקרקע, מהו? יש להם אונאה או אין להם אונאה? כמאן דשדיין בכדא דמיין - ויש להם אונאה, או דלמא בטלינהו על גב ארעא?	בעי רבא:						ג
היכי דמי?							ג
אילמא דאמר איהו: שדאי בה שיתא, ואתו סהדי ואמרי דלא שדא בה אלא חמשה							ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story		מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof		
בבא מציעא-הזהב מימרא		מאן דאמר		
כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין - אפילו פחות מכדי אונאה, חוזר.	והאמר רבא:		?	גז
אלא דאמר איהו: שדאי בה כדאבעי לה, ואיגלאי מילתא דלא שדא בה כדאבעי לה, יש להם אונאה או אין להם אונאה? כמהן דשדי בכדא דמיין ויש להם אונאה, או דלמא בטלינהו אגב ארעא?			!	גז
נשבעין עליהן, או אין נשבעין עליהן? כמהן דשדיין בכדא דמיין ונשבעין עליהן, או דלמא בטלינהו אגב ארעא ואין נשבעין עליהן?			^	גז
עומר מתירן, או אין עומר מתירן?			^	גז
היכי דמי?			^	גז
אי דאשרוש - תנינא, אי דלא אשרוש - תנינא.			;	גז
אם השרישו קודם לעומר - עומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא עומר הבא.	דתנן:		?	גז
לא צריכא, דחצדיניהו וזרעניהו קודם לעומר, ואתא ליה עומר וחליף עילויהו, ולא אשרוש קודם לעומר. מהו למינקט ומיכל מינייהו? כמהן דשדיין בכדא דמי - ושרינהו עומר, או דלמא: בטלינהו אגב ארעא?			!	גז
תיקו.			◼	גז
אונאה אין להם, ביטול מקח יש להם או אין להן?	רבא אמר רב חסא בעי רבי אמרי:		^	גז
אונאה אין להם, ביטול מקח יש להם.	רב נחמן, הדר אמר רב חסא פשיט רבי אמרי:		!	גז
אונאה - אין להם, ביטול מקח - יש להן.	רבי יונה אמר: אהקדשות, רבי ירמיה אמר אקרקות, ותרוייהו משמיה דרבי יוחנן		◼	גז
מאן דאמר אהקדשות - כל שכן אקרקות, מאן דאמר אקרקות - אבל אהקדשות לא, כדשמואל.			◼	גז
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל.	דאמר שמואל:		◼	גז
אם היה קודש בעל מום - יצא לחולין, וצריך לעשות לו דמים.	תנן התם:		◼	גז
יצא לחולין - דבר תורה, וצריך לעשות לו דמים - מדבריהם.	רבי יוחנן:		◼	גז
אף צריך לעשות לו דמים מן התורה.	ריש לקיש:		◼	גז
במאי עסקינן?			^	גז
אילימא בכדי אונאה			!	גז
בהא לימא ריש לקיש צריך לעשות לו דמים דבר תורה?			;	גז
אלו דברים שאין להם אונאה: הקרקעות והעבדים והשטרות וההקדשות	והתנן:		;	גז
אלא ביטול מקח			!	גז
בהא לימא רבי יוחנן צריך לעשות לו דמים מדבריהם?			;	גז
והאמר רבי יונה אהקדשות ורבי ירמיה אמר אקרקות, ותרוייהו משמיה דרבי יוחנן	והאמר רבי יונה אהקדשות ורבי ירמיה אמר אקרקות, ותרוייהו משמיה דרבי יוחנן		;	גז
לעולם בביטול מקח, ואיפוך דרבי יוחנן לריש לקיש ודריש לקיש לרבי יוחנן.			!	גז
במאי קמיפלגי			^	גז
בדשמואל			!	גז
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל.	דאמר שמואל:		!	גז

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה-O

מימרא-statement- ■, קושיא-challenge- ♣, שאלה-question- ^, תירוץ-answer- !, ראיה-proof- ■

מקרא-key-:

בבא מציעא-הוזהב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מר אית ליה דשמואל	[ריש לקיש]											◊	נז
ומר לית ליה דשמואל.	[רבי יוחנן]											◊	נז
איבעית אימא: דכולי עלמא אית להו דשמואל, והכא בהא קמיפלגי												! ■	נז
שחילו - און, לכתחילה - לא	מר סבר: [רבי יוחנן]											! ■	נז
אפילו לכתחלה.	ומר סבר: [ריש לקיש]											! ■	נז
איבעית אימא: לעולם בכדי אונאה, ולא תיפוך. ובדרב חסדא קמיפלגי												!	נז
מאי און להם אונאה - אינן בתורת אונאה, דאפילו פחות מכדי אונאה חוזר.	דאמר: [רב חסדא]											! ■	נז
רבית ואונאה להדיוט, ואין רבית ואונאה להקדש	מיתביב:											! ♣	נז:
מי אלימא ממתניתין, דאוקימנא בתורת אונאה? הכי נמי - רבית ודין אונאה להדיוט, ואין רבית ודין אונאה להקדש.												!	נז:
אי הכי, היינו דקתני סיפא:												! ♣	נז:
זה חומר בהדיוט מבהקדש	[סיפא]											! ♣	נז:
ארבית.												!	נז:
ליתני נמי: זה חומר בהקדש מבהדיוט אאונאה												! ♣	נז:
הכי השתא בשלמא זה חומר בהדיוט מבהקדש - ותו לא. אלא הקדש, זה חומר ותו לא?												!	נז:
רבית דהקדש היכי דמי?												! ^	נז:
אילימא דאזופיה גזבר מאה במאה ועשרים												!	נז:
והלא מעל הגזבר, וכיון שמעל הגזבר יצאו מעותיו לחולין והווי להו דהדיוט												! ♣	נז:
הכא במאי עסקינן - כגון שקיבל עליו לספק סלתות מארבע, ועמדו משלש.	רב הושעיא:											!	נז:
המקבל עליו לספק סלתות מארבע ועמדו משלש - מספק מארבע, משלש ועמדו מארבע - מספק מארבע, שיד הקדש על העליונה.	כדתניא:											! ■	נז:
הכא באבני בנין המסורות לגזבר עסקינן, כדשמואל.	רב פפא:											!	נז:
בונין בחול, ואחר כך מקדישין.	דאמר שמואל:											! ■	נז:
אין בהן תשלומי כפל .												■	נז:
מנהני מילי?												! ^	נז:
(שמות כ"ב) על כל דבר פשע - כלל. על שור על חמור על שם על שלמה - פרט, על כל אבדה אשר יאמר - חזר וכלל, כלל הפרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מן הפרט מפורש - דבר המטלטל וגופו ממון - אף כל דבר המטלטל וגופו ממון. יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות שאף על פי שמטלטלין - אין גופן ממון.	דתנו רבנן:											! ■	נז:
הקדשות												■	נז:
אמר קרא (שמות כ"ב) רעהו - רעהו ולא הקדש.												■	נז:
ולא תשלומי ארבעה וחמשה .												■	נז:
מאי טעמא?												! ^	נז:
תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא, ולא תשלומי שלשה וארבעה.												! ♣	נז:

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge &#9632; שאלה-question ^ ! תירוץ-answer ראיה-proof ■</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>												
<p>בבא מציעא-הזהב</p>		<p>מאימרא</p>		<p>מאן דאמר</p>												
שומר חנם אינו נשבע																
מנהני מילי?																
(שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, כסף או כלים - פרט, לשמור - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט: מה הפרט מפורש - דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון. יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון.		דתנו רבנן:		! ♦												
הקדשות																
אמר קרא רעהו - רעהו ולא של הקדש.				♦												
נושא שכר אינו משלם																
מנהני מילי?																
דתנו רבנן: (שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, - חמור או שור או שה - פרט, וכל בהמה לשמור - חזר וכלל. כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש - דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון. יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון.		דתנו רבנן:		! ♦												
הקדשות																
אמר קרא רעהו - רעהו ולא של הקדש.				♦												
שומר חנם אינו נשבע וכו'.																
בני העיר ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו, אם משנתרמה התרומה - נשבעין לגזברין, ואם לאו - נשבעין לבני העיר, ובני העיר שוקלין אחרים תחתיהן. נמצאו או שהחזירו הגנבים - אלו ואלו שקלים הם, ואין עולין להם לשנה הבאה		ורמינהו:		♦ ■												
הכא בנושא שכר עסקינן, ונשבעין ליטול שכרן.		שמואל:		! ♦												
אי הכי נשבעין לגזברין? לבני העיר מבעי ליה																
נשבעין לבני העיר במעמד גזברין, כי היכי דלא נחשדינהו. ואי נמי: כי היכי דלא לקרו להו פושעים.		רבה:		! ♦												
והא נגנבו או שאבדו קתני, ושומר שכר בגניבה ואבידה חיובי מייחייב והכא נמי, נהי דשלומי לא משלמי - אגרייהו מיהא לפסיך																
נגנבו - בלסטים מזויין, אבדו - שטבעה ספינתו בים.		רבה:		! ♦												
הא מני - רבי שמעון היא		רבי יוחנן:		! ♦												
קדשים שחייב באחריותן יש להן אונאה, ונשבעין עליהם.		דאמר: [רבי שמעון]		! ♦												
התינח עד שלא נתרמה התרומה, משנתרמה התרומה - קדשים שאינו חייב באחריותן נינהו.																
תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות		דתניא:		♦ ■												
שבועה זו תקנת חכמים היא, שלא יהו בני אדם מזלזלים בהקדשות.		אלא אמר רבי אלעזר:		! ♦												
נושא שכר אינו משלם.																
נושא שכר אינו משלם		רמי ליה רב יוסף בר חמא לרבה תנן:		♦ ■												
השוכר את הפועל לשמור את הפרה, לשמור את התינוק, לשמור את הזרעים - אין נותנים לו שכר שבת, לפיכך אין אחריות שבת עליו. היה שכיר שבת, שכיר חדש, שכיר שנה, שכיר שבוע - נותנין לו שכר שבת, לפיכך אחריות שבת עליו.		ורמינהו:		♦ ■												
מאי לאו - לשלם																
לא, להפסיד שכרו.				! ♦												

<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story-מעשה</p>		<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>			
מקרא-key:					
בבא מציעא-הזהב		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
אי הכי, רישא דקתני אין אחריות שבת עליו - הכי נמי דלהפסיד שכרו? ומי אית ליה שכר שבת, והא קתני אין גותנין לו שכר שבת.				ז	ד
אשתיק.	[רבה]			■	
מידי שמיע לך בהא?	אמר ליה: [רבה]			^	
בשקנו מידו.	אמר ליה [רב יוסף בר חמא], הכי אמר רב ששת:			■ !	ד
בשקנו מידו.	וכן אמר רבי יוחנן:			■	
קדשים שחייב באחריותן יש להן אונאה, ושאינו חייב באחריותן אין להן אונאה.	רבי שמעון:				■
בהן בעמיתו וכחש.	תני תנא קמיה דרבי יצחק בר אבא:				■
כלפי לייא? איפכא מסתברא	אמר ליה: [רבי יצחק בר אבא]			ז	
איסמיה?	אמר ליה: [תנא]			^	
לא, הכי קאמר: קדשים שחייב באחריותן - חייב, דאיתרבו מבה' וכחש, ושאינו חייב באחריותן - פטור, דאמעט מבעמיתו וכחש.	אמר ליה: [רבי יצחק בר אבא]			■ !	ד
אף המוכר ספר תורה, - מרגלית, ובהמה אין להם אונאה.	רבי יהודה:				■
אף המוכר ספר תורה אין לה אונאה, לפי שאין קץ לדמיה. בהמה ומרגלית אין להם אונאה - מפני שאדם רוצה לזווגן.	תניא, רבי יהודה:			■ ■	ד
והלא הכל אדם רוצה לזווגן	אמרו לו:			ז	■
ורבי יהודה:				ז	
הני חשיבי ליה, והני לא חשיבי ליה.	[רבי יהודה]			!	ד
ועד כמה?				^	
עד כדי דמיהם.	אמימר:			!	ד
אף המוכר סוס וסיף וחטיטום במלחמה אין להם אונאה, מפני שיש בהן חיי נפש.	תניא, רבי יהודה בן בתירא				■
כשם שאונאה במקח וממכר כך אונאה בדברים.					■
לא יאמר לו בכמה חפץ זה והוא אינו רוצה ליקח.					■ ■
אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים, אם הוא בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך, שנאמר (שמות כ"ב) וגר לא תונה ולא תלחצנו.					■ ■
(ויקרא כ"ה) לא תונו איש את עמיתו - באונאת דברים הכתוב מדבר.	תנו רבנן:				■ ■
אתה אומר באונאת דברים, או אינו אלא באונאת ממון?				ז	■
כשהוא אומר (ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - הרי אונאת ממון אמור, הא מה אני מקיים (ויקרא כ"ה) לא תונו איש את עמיתו - באונאת דברים.				!	■
הא כיצד?				^	■
אם היה בעל תשובה אל יאמר לו זכור מעשיך הראשונים				!	■
אם היה בן גרים אל יאמר לו זכור מעשה אבותיך				!	■
אם היה גר ובא ללמוד תורה אל יאמר לו פה שאכל נבילות וטריות, שקצים ורמשים בא ללמוד תורה שנאמר מפי הגבורה.				!	■
אם היו יסורין באין עליו, אם היו חלאים באין עליו, או שהיה מקבר את בניו, אל יאמר לו כדרך שאמרו לו תבירו לאיוב (איוב ד') הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך זכר נא מי הוא נקי אבד.				!	■
אם היו חמרים מבקשין תבואה ממנו, לא יאמר להם לכו אצל פלוני שהוא מוכר תבואה - ויודע בו שלא מכר מעולם.				!	■

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה:</p>												
בבא מציעא-הוזהב	מזמרא	מאן דאמר												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף לא יתלה עיניו על המקח בשעה שאין לו דמים, שהרי הדבר מסור ללב, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך.	רבי יהודה:	■												נח.
גדול אונאת דברים מאונאת ממון, שזה נאמר בו (ויקרא כה) ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת מאלהיך.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:	■												נח.
זה בגופו וזה בממונו.	רבי אלעזר:	■												נח.
זה - ניתן להישבון, וזה - לא ניתן להישבון.	רבי שמואל בר נחמני:	■												נח.
כל המלביין פני חבירו ברבים כאילו שופך דמים.	תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק:	■												נח.
שפיר קא אמרת, דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חוורא.	אמר ליה: [רב נחמן בר יצחק]	■												נח.
במערבא במאי זהירי?	אביי רב דימי:	^												נח.
באחורוי אפי.	אמר ליה: [רב דימי]	!												נח.
הכל יורדין לגיהנם, חוץ משלשה.	דאמר רבי חנינא:	■ !												נח.
הכל סלקא דעתך?		?												נח.
אלא אימא: כל היורדין לגיהנם עולים, חוץ משלשה שיורדין ואין עולין. ואלו הן: הבא על אשת איש, והמלביין פני חבירו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו.		■												נח.
מכנה היינו מלביין		?												נח.
אף על גב דדש ביה בשמיה.		!												נח.
נוח לו לאדם שיבוא על ספק אשת איש ואל ילכין פני חבירו ברבים.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:	■												נט.
מנא לן?		^												נט.
מדרש רבא.		!												נט.
מאי דכתיב (תהלים ל"ה) ובצלעי שמחו ונאספו קרעו ולא דמו. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם היו מקרעים בשרי לא היה דמי שותת לארץ. ולא עוד, אלא אפילו בשעה שעוסקין בנגעים ואהלות אומרים לי: דוד, הבא על אשת איש מיתתו במה? - ואני אומר להם: מיתתו בחנק, ויש לו חלק לעולם הבא, אבל המלביין את פני חבירו ברבים - אין לו חלק לעולם הבא.	דרש רבא:	■ !												נט.
נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילכין פני חבירו ברבים. מנא לן - מתמר, דכתיב (בראשית ל"ה) היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה.	מר זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא, ואמרי לה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:	■												נט.
מאי דכתיב (ויקרא כ"ה) ולא תונו איש את עמיתו - עם שאתך בתורה ובמצוות אל תוניהו.	רב חננא בריה דרב אידי:	■												נט.
לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.	רב:	■												נט.
מיום שנחרב בית המקדש ננעלו שערי תפילה, שנאמר (איכה ג') גם כי אזעק ואשוע שתרם תפילתי. ואף על פי ששערי תפילה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו, שנאמר (תהלים ל"ט) שמעה תפילתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש.	רבי אלעזר:	■												נט.
כל ההולך בעצת אשתו נופל בגיהנם, שנאמר (מלכים א' כ"א) רק לא היה כאחאב וגו'.	ואמר רב:	■												נט.
והא אמרי אינשי: איתתך גוצא גחין ותלחוש לה	רב פפא לאביי:	?												נט.
לא קשיא, הא - במילי דעלמא, והא - במילי דביתא.		!												נט.
הא - במילי דשמאי, והא - במילי דעלמא.	לישנא אחרינא:	!												נט.
כל השערים ננעלים חוץ משערי אונאה, שנאמר (עמוס ז) הנה ה' נצב על חומת אנך ובידו אנך.	רב חסדא:	■												נט.
הכל נפרע בידי שליח חוץ מאונאה, שנאמר ובידו אנך.	רבי אלעזר:	■												נט.

<p>disputants-חולקים- statement-מימרא- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>challenge-קושי- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא מציעא-הזהב	מאימרא	מאן דאמר														
אשכחיה רבי נתן לאלהו, אמר ליה: מאי עביד קודשא בריך הוא בההיא שעתא?	[רבי נתן]															נט:
אמר ליה: קא חיך ואמר נצחוני בני, נצחוני בני.																נט:
אותו היום הביאו כל טהרות שטיהר רבי אליעזר ושרפום באש, ונמנו עליו וברכוהו.	אמרו:															נט:
מי ילך ויודיעו?	ואמרו:															נט:
אני אלך, שמא ילך אדם שאינו הגון ויודיעו, ונמצא מחריב את כל העולם כולו.	אמר להם רבי עקיבא:															נט:
מה עשה רבי עקיבא? לבש שחורים, ונתעטף שחורים, וישב לפניו בריחוק ארבע אמות.																נט:
עקיבא, מה יום מיומים?	אמר לו רבי אליעזר:															נט:
רבי, כמדומה לי שחברים בדלים ממך.	אמר לו: [רבי עקיבא]															נט:
אף הוא קרע בגדיו וחליץ מנעליו, ונשמט וישב על גבי קרקע. זלגו עיניו דמעות, לקה העולם שליש בזיתים, ושליש בחטים, ושליש בשעורים. ויש אומרים: אף בצק שבידי אשה תפח.																נט:
אף גדול היה באותו היום, שבכל מקום שנתן בו עיניו רבי אליעזר נשרף.	תנא:															נט:
ואף רבן גמליאל היה בא בספינה, עמד עליו נחשול לטבעו. אמר: כמדומה לי שאין זה אלא בשביל רבי אליעזר בן הורקנוס.	[רבן גמליאל]															נט:
עמד על רגליו ואמר: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי, ולא לכבוד בית אבא עשיתי, אלא לכבודך, שלא ירבו מחלוקות בישראל.	[רבן גמליאל]															נט:
נח הים מזעפו.																נט:
אימא שלום דביתהו דרבי אליעזר אחתיה דרבן גמליאל הואי. מההוא מעשה ואילך לא הוה שבקה ליה לרבי אליעזר למיפל על אפיה.																נט:
ההוא יומא ריש ירחא הוה, ואיחלף לה בין מלא לחסר.																נט:
איכא דאמרי: אתא עניא וקאי אבבא, אפיקא ליה ריפתא.																נט:
אשכחתיה דנפל על אנפיה, אמרה ליה: קום, קטלית לאחי.																נט:
אדהכי נפק שיפורא מבית רבן גמליאל דשכיב.																נט:
אמר לה: מנא ידעת?																נט:
אמרה ליה: כך מקובלני מבית אבי אבא: כל השערים ננעלים חוץ משערי אונאה.																נט:
המאנה את הגר עובר בשלשה לאוין, והלוחצו עובר בשנים.	תנו רבנן:															נט:
מאי שנא מאנה - דכתיבי שלשה לאוין: (שמות כ"ב) וגר לא תונה, (ויקרא י"ט) וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו, (ויקרא כ"ה) ולא תונו איש את עמיתו - וגר בכלל עמיתו הוא. לוחצו נמי, שלשה כתיבי: (שמות כב) ולא תלחצנו, (שמות כג) וגר לא תלחץ, (שמות כב) ולא תהיה לו כנשה - וגר בכלל הוא																נט:
אלא: אחד זה ואחד זה בשלשה.																נט:
מפני מה הזהירה תורה בשלשים וששה מקומות, ואמרי לה בארבעים וששה מקומות בבר - מפני שסורו רע.	תניא, רבי אליעזר הגדול:															נט:
מאי דכתיב וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים?																נט:
מום שבך אל תאמר לחברך	תניא רבי נתן:															נט:
והיינו דאמר אינש: דזקיף ליה זקיפא בדיותקיה לא נימא ליה לחבריה זקיף בינתא.																נט: